

Лѣтвамъ Прѣглѣщамъ ил. дл. проглошу, проглатываю, глотаю: Кога отровеный си съѣсти и може вѣчъ да прѣглѣтва, тогась да му си дава да піе оцѣть размѣсенъ съ водж. *Л. Д.* 1870 р. 193. Дѣтца-та, чомъ като сї успѣли да прѣглѣтятъ послѣднія си залагъ, тоя си часъ да сѣдѣть на писалище-то и да си занимаватъ съ учение. *ib.* 1873 р. 91. Побѣснѣли отгладѣ предъ очитѣ му умрѣ, като прегльна залъгъ хлѣбъ. *Тѣ.* 53. Храна-та сгвацана, сдѣвкана и наплюнчена у уста-та, прѣглѣща ся. *Л. Д.* 1869 р. 86. Стоянка гореніе за вода—Стоянка не можеше вече да си пригльща плюнката. *Зк.* 110. Рихардъ си помѣчи да задави и прѣглѣтие един вѣздышкъ. *Л. Д.* 1870 р. 163. **Прѣглѣщане с. с.** Уфъ! въ землѧ потънахъ сыромахъ!—За пригльщанье ли е туй. *Зк.* 183.

Прѣгнамъ (*Мак.*) ил. св. запрягу, впряжену (*син.* впрегнѣ, спрѣгнѣ): И дойде свѣти Иліа, Си скоя кола огнена, Си прегна коны че-тири, Четири коны крилатни, Та си отиде на небо. *М.* 34. „Оти ми не си казала, Че имашъ стара майчица, Одавна да сїмъ испратиша, Майчица да ти доведа?“ Па прегна златна кочія, Качи ся Рада царица Съ неино машко детенце, Тѣ у майка си отишле. *М.* 70. Зaborа’иѣ да сѣ жена, Дуръ ми чично наспомена, И си прегнафъ четворткола,—, два бі’ола. *М.* 265.

Прѣгнамъ ил. св. затну, засучу: Поли си сучить (моме) дури до погасъ, Рѣце си прегнитъ дур’ до рамена. *М.* 472.

Прѣгній ил. св. сплю: Люлей се, люлей, Драгано! Силну са ви залюлявай, Чи сї капци пригнили, Пѣкъ сї ремани притрили. *Бонч.*, 109.

Прѣговоръ с. м. 1) повтореніе урока. 2) разговоръ: Слѣзи Ди-мо мори, отъ планина—майци на прѣмѣна,—Сестри на прѣговоръ. *Ч.* 336.

Прѣговоръ ил. св. **Прѣговаря姆ъ** ил. дл. 1) повторю, повторяю: Наши-ты дѣтца кога сї у дома никакъ не сѣдѣть праздны, нѣ или прѣговарять уроцы-ты си, или си рѣшиватъ задавки. *Л. Д.* 1869 р. 139. 2) уговорю, уговариваю: Зайскѣа Елін Дойнѣ.. Дойнѣ майкъя не даваше И Дойнини дѣвѣт браѣ; Цар Костадин Дойна дава И майкъя си преговаря: Аиде мале дадѣм Дойнѣ.**Пс.* 2, 82 т. 162. **Прѣ-говаряムъ са** переговариваюсь: Два булбула на пенджери пѣять, Весь-день пѣять, сва-ноощь отпѣвать, Два са млади сва-ноощь прѣго-варятъ. *Ч.* 335.

Прѣгорѣлъ пр. жаждущій: Отдохъ на знайното мѣсто, като пригорѣліятъ рогачъ за вода. *Х. П.* 137. Дай мі малко вода да піш за да си разхладѣ жѣната и пригорѣлата душа, защото умирамъ по-вечъ отъ жедост! *ib.* 145.

Прѣгорѣкъ ил. св. **Прѣгорѣвамъ** ил. дл. 1) пережгу, -жигаю; пережарю, -иваю. 2) перегорю, перегораю (*о посѣщеніи*); поджарюсь, пережа-